

[Statsministeren.]

frem til en fællesnævner fandtes hos socialdemokratiet, venstre, det radikale venstre, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne. Derfor blev forhandlingerne i sidste omgang koncentreret om at opnå et samarbejde mellem disse fem partier. Vi har hele tiden fra regeringens side stræbt efter et samarbejde, der var så bredt, at det virkelig kunne skabe tillid, tillid til en erhvervs- og beskæftigelsesfremmende politik. Det er derfor med glæde, at vi i dag kan konstatere, at der har kunnet sluttes en aftale mellem de fem partier — deriblandt er jo også folketingets to største partier — der tilsammen repræsenterer 122 mandater i tinget.

Jeg røber ikke nogen hemmelighed ved at sige, at det ikke har været let at komme frem til en så bred aftale. De fem partier har jo på mange områder — og det gælder også nogle af de områder, vi forhandlede om — forskellige, ofte meget forskellige, synspunkter.

Vi kan i dag konstatere, at der i de fem partier var god vilje og en følelse af ansvar over for den vanskelige opgave. Alle de partier, der deltager i forliget, har afgjort bøjet sig mod hinanden, og alene derigennem er det lykkedes at skabe det brede flertal, som nu står bag denne aftale. Det tjener derfor alle fem partier til lige stor ære.

Den situation, vi står i, er meget alvorlig. Den er ikke mindst alvorlig for de 100.000 arbejdsløse. Ikke mindst af hensyn til dem er jeg glad for, at jeg kan takke et bredt flertal i tinget for deres tilsagn om at medvirke til en politik, der indebærer en øjeblikkelig indsats mod ledigheden, og som bidrager til at opbygge tilliden til fremtiden hos erhvervslivet og i befolkningen.

*Skriftlig fremsættelse af forslag.***Ordføreren for forslagsstillerne (Glistrup) (FP):**

Folketinget har alene skylden for den danske arbejdsløshed. Den opstod på grund af folketingets svigten. Den er fortsat og forværret på grund af folketingets svigten. Den kan afskaffes hurtigt og varigt, hvis folkettinget ikke svigter.

At henvise til, at der også er arbejdsledige i udlandet, er en uholdbar undskyldning.

Danmark har en dygtig arbejdsstyrke og et fuldt udbygget produktions-, distributions- og salgsapparat. Vi har kun 5 millioner mennesker — altså mindre end halvdelen af indbyggertallet i større udenlandske byområder og kun omkring en ottehundrededel af jordens befolkning. Når vi ikke kan beskæftige så få mennesker, skyldes det alene, at vore priser ikke er konkurrenceedygtige, og det er de ikke af én grund: omkostningerne er for store.

Da arbejdsløsheden var i anmarch i sommeren 1974, kom der anskrig fra fremskridtspartiet. Vi påpegede, hvordan arbejdsløsheden kunne undgås, og hvorledes det ville gå, hvis man ikke fulgte vore anvisninger. Venstreregeringen kunne ikke forstå vort nødråb, og socialdemokraterne ville ikke.

Da den daværende regering omsider kom op af starthullerne, foretrak den at indkassere en partipolitisk fordel ved den ulykkelige beslutning, den daværende statsminister traf den 5. december 1974.

Efter et halvt år under regeringen Anker Jørgensen kan vist alle nu se, at den socialdemokratiske medicin kun forværrer arbejdsløsheden, og at det derfor er forkasteligt at eksperimentere med menneskeskæbner ved at fortsætte ad socialdemokratvejen med svulmende offentlige tilskud.

På denne baggrund udsendte fremskridtsgruppen den 17. august 1975 følgende communiqué:

„Fremskridtspartiets folketingsgruppe har ved et gruppemøde søndag på Bermuda vedtaget, straks når folketinget mødes i september, at fremsætte syv lovforslag for at få fjernet arbejdsløsheden.

Det første går ud på at motivere arbejdsgivere til at få langtidsledige i arbejde straks gennem et midlertidigt lønbidrag på 600 kr. ugentligt.

De to næste sigter ligeledes på at fremme dansk erhvervslivs konkurrenceevne ved, at omkostningsstigningerne bremses gennem en skattefri bundgrænse på 21.000 kr. fra 1. oktober 1975—31. december 1976.

De fire sidste drejer sig om afvikling af indkomstskatterne over perioden frem til 23. juni 1982. Vedtages dette allerede nu, vil det give en sådan langtidsoptimisme i erhvervslivet, at arbejdsløsheden hurtigt bliver en saga blott.

Partiets folketingsgruppe er samtidig —

[Glistrup.]

ligeledes enstemmigt — sluttet op om den hidtidige linie, at hvis partiets forslag ikke i deres helhed nyder fremme, er fremskridtspartiet ikke noget alt-eller-intet-parti, men er rede til at gå i samarbejde med andre partier, så hvert parti får indflydelse i forhold til sit mandattal.

I den forbindelse har folketingsgruppen drøftet de af hr. Ninn-Hansen og hr. Erhard Jakobsen fremførte tanker og er enig med de to om, at fællesgruppemøder mellem to eller flere partier bør afholdes hyppigt i den kommende tid i den situation, landet er bragt ud i, bl.a. fordi arbejdsmetoderne i folketinget ikke i tilstrækkelig grad er blevet fornyet.

Det nytter ikke at tro, at det alvorlige arbejdsløshedsproblem kan løses ved, at man mere eller mindre tilfældigt strør om sig med skatteydermidler som tilskud så på det ene og så på det andet område. Perspektivforladte lapperier sænker samfundet dybere og dybere i hægedyndet. Regeringen præsenterer os i dag for et nyt nummer i uvirksomhedsløsningernes lange række, der i de sidste 25 år har bestået i, at folketinget med få måneders mellemrum har vedtaget engangsprægede kriseløvsbuketter, idet man har bildt befolkningen ind, at bare man nu vedtager denne eller hin samlede løsning, vil det begynde at lysne for samfundet. Når problemerne bare er blevet værre og værre, er det, fordi man ikke har villet indse, at indkomstskatten er det grundlæggende samfundsonde. Tilliden i dansk erhvervsliv kan alene genskabes, hvis lovgivningsmagten klart slår fast, at indkomstskatten vil falde væk over en kortere periode. Fjernelsen af den må ske fra nedenu af ved stadige forhøjelser af den skattefri bundgrænse. Midlerne er til stede til, at bundgrænsen allerede fra 1. oktober 1975 kan forhøjes til 21.000 kr. En sådan forhøjelse vil have to fortrinlige virkninger. For det første det psykologiske, at befolkningen kan se, at udviklingen nu omsider er kommet ind i den gode gænge. For det andet vil forhøjelsen af den skattefri bundgrænse danne grundlag for, at omkostningerne kan holdes i ro, idet reallønsfremgangen opnås ved skattelettelsen og ikke ved forøgelse af erhvervenes lønudgifter.

Den bermudianske vej, at afvikle ind-

komstskatten, skaber et hurtigt og varigt grundlag for fjernelse af arbejdsløsheden, men for en enkelt gruppe haster det mere end for de andre arbejdsløse med at komme i beskæftigelse, nemlig dem, der har været langvarigt arbejdsløse.

Fremskridtspartiet foreslår derfor for disse vedkommende, at der i en overgangsperiode ydes bidrag, når langtidsarbejdsløse bliver beskæftiget.

Med foranstående bemærkninger skal jeg herved for folketinget tillade mig at fremsætte nedennævnte syv lovforslag:

Forslag til lov om midlertidige omkostningsbidrag for langtidsarbejdsløse.

Forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (Kildeskat). (Forhøjelse af den skattefri bundgrænse for 1975).

Forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (Kildeskat). (Forhøjelse af den skattefri bundgrænse for 1976).

Forslag til lov om afskaffelse af den personlige indkomstskat m.v.

Forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (Kildeskat). (Personfradrag for 1977-80).

Forslag til lov om ophævelse af lov om særlig indkomstskat m. v.

Forslag til lov om ophævelse af lov om sømandsskat.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om frigivelse af den bundne opsparing.

Forslaget er led i regeringens beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Det går ud på, at den bundne opsparing i henhold til lov nr. 219 af 24. april 1974 frigives den 23. september 1975. Det drejer sig om ca. 985 mill. kr., der har været bundet i henhold til den nævnte lov enten ved indskud på indlånskonti i pengeinstitutterne eller ved deponering af obligationer. Efter forslaget ophører bindingen af disse beløb den 23. september 1975, således at indskyderne umiddelbart fra og med denne dato kan hæve eller disponere over midlerne.

En del af de frigivne midler vil antagelig